

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 96.

Ottende Session.

30te Møde.

Lørdagen den 17de Januar.

(Fortf.)

J. N. Hansen (fortsat): Den ærede Minister har udtalt, at Grunden, hvorfor han ikke har forlangt et høiere Beløb iaar, var den, at der ikke fra vedkommende Skoleraad var forlangt Mere til Bondehøjskolerne, men det er paa den anden Side anført, at det efter al Rimelighed maa antages, at man fra Skoleraadene ikke har forlangt Mere, fordi man vidste, at der kun var bevilget 5000 Rd. Nu er det dog forunderligt, at man saaledes vil sætte sig imod en større Bevilling, fordi der fra Skoleraadene ikke er stæet større Krav, naar det maa antages, at dette ligger deri, at Skoleraadene have indskrænket deres Krav, netop fordi der kun var bevilget 5000 Rd. Det ligger desuden i Sagens Natur, at, fra Skoleraadene vare samlede og gjorde deres Indstillinger, og indtil næste Finantsaar begynder, hvorfor den nu foreliggende Lov skal gjælde, er et ikke ganske kort Tidsrum, hvori der kan reise sig meget begrundede Krav paa yderligere Tilskud. Det kan ikke være min Mening at sige, at Rigsdagen i de sidste Dage har været for gavmild mod den ærede Kultusminister, som her er blevet omtalt, da jeg har stemt for det ene af de omhandlede Forslag, og ikke mod det andet; men det er min Mening, at man har været overmaade gavmild, og det er derfor virkelig berettiget, naar der er Tale om en anden og ikke mindre vigtig Sag, der ogsaa angaaer den almindelige Dplysning, at man ikke

kan undlade at tage Hensyn til hvad der saaledes er stæet. Med Hensyn til hvad den ærede Indenrigsminister anførte, da har det undret mig, at han ikke ret har opfattet, hvad Rigsdagsmanden for Odense Amts 2den Valgkreds (Grundtvig) yttrede; saaledes som den sidstnævnte Rigsdagsmand udtalte sig, maa jeg erklære mig fuldkommen enig med ham. Han sagde nemlig, „at den ærede Indenrigsministers Bemærkning ikke tilfulde kunde gjælde i det Tilfælde, hvor Rigsdagen bevilger en vis Sum til Ministerens Raadighed og bemyndiger ham til at bruge den;“ i dette Tilfælde er der kun oplukket den Laas, som efter den ærede Ministers Forklaring kun Rigsdagen er bemyndiget til at lukke op, og det er fuldkommen lagt i Ministeriets Haand, hvorvidt det vil lukke den anden op eller ikke, saa at Grændsen mellem Rigsdagens og Regeringens Myndighed strengt er holdt, og der end ikke er forsøgt paa at oplukke den Laas, som hører under Regeringens Baretagt. Det kan imidlertid være meget vigtigt i en af de følgende Sager, som vi faae til Behandling, at erindre den ærede Minister om den skarpe og stringente Udvikling af, hvad Folkethingets Laas har at betyde.

Den ærede Ordfører udtalte meget stærkt, at der blev taget andre Hensyn ved Afgjørelsen af, hvorledes man skulde stille sig her i Salen, end hvorledes man stillede sig i et Udvalg til en Sag. Jeg kan naturligviis ikke vide, hvorledes Medlemmerne af Finantsudvalget have stillet sig, men jeg for mit Vedkommende maa bestemt benægte Rigtigheden af den ærede Ordførers Utring. Det er ikke Tilfældet med mig, og jeg antager heller ikke